

**มาตรการตรวจคัดกรอง แยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกต
เพื่อการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคจากผู้เดินทางซึ่งมาจากท้องที่หรือเมืองท่า�ผลกระทบจาก
กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))**

ตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันจันทร์ที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๓ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคจากผู้เดินทางซึ่งมาจากท้องที่หรือเมืองท่า�ผลกระทบจาก กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ โดยข้อ ๔ ของแนวทางปฏิบัติตั้งกล่าว ได้กำหนดให้กรมควบคุมโรคในฐานะสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ สามารถกำหนดแนวทางปฏิบัติ มาตรการ หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือแนวทางการดำเนินการเพิ่มเติมได้ ตามความจำเป็นและความเหมาะสม เพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และเพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขปัญหาอุปสรรค ที่เกิดหรืออาจเกิดขึ้นจากการดำเนินการได้อย่างทันท่วงที โดยมีมาตรการที่สำคัญ ดังนี้

๑. มาตรการในการดำเนินการ ณ ท้องที่นผลกระทบจาก (ประเทศไทย)

๑.๑ มาตรการก่อนการเดินทาง ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้มีการตรวจสอบจำนวนผู้เดินทางและชี้แจงแนวทางการปฏิบัติตัวก่อนเดินทางให้ผู้ที่ประสงค์จะเดินทางเข้ามาในประเทศไทยให้ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด

(๒) ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่จำเป็นที่ต้องใช้ประกอบการเดินทาง “ได้แก่” แบบ Health quarantine ในรับรองแพทย์ที่ออกให้ว่าไม่พบรการติดเชื้อไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมงก่อนเดินทาง และไม่มีอาการป่วยในระยะเวลา ๑๔ วันที่ผ่านมา หรือเอกสารหลักฐานอื่นๆ เช่น เอกสารการทำประกันสุขภาพ

๑.๒ มาตรการตรวจคัดกรอง (Exit screening) และการดำเนินการบนพานะระหว่างเดินทาง ให้แจ้งต่อเจ้าของพาหนะ (สายการบิน) เพื่อให้ดำเนินการดังนี้

(๑) แจ้งมาตรการของประเทศไทยต่อผู้เดินทาง ทั้งขณะซื้อตั๋วโดยสาร และขณะ check in

(๒) ตรวจคัดกรองผู้โดยสารขาออก (Exit screening) โดยพิจารณาจากการมีไข้ (อุณหภูมิร่างกายตั้งแต่ ๓๗.๕ องศาเซลเซียสขึ้นไป) ร่วมกับมีอาการไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ หอบเหนื่อย อย่างหนึ่งอย่างใด หากผู้โดยสารมีอาการดังกล่าว ต้องไม่ยินยอมให้เดินทางต่อไป

(๓) การดำเนินการบนพานะระหว่างเดินทาง

(๓.๑) ลดการสัมผัสระหว่างพนักงานต้อนรับกับผู้โดยสารและระหว่างผู้โดยสารกับผู้โดยสารให้น้อยที่สุด เช่น จัดให้เดินทางกันอย่างน้อย ๑ เมตร

(๓.๒) จัดให้ผู้โดยสารนั่งห่างกันอย่างน้อย ๑ เมตร (หากสามารถจัดได้)

(๓.๓) แนะนำให้ทุกคนใส่หน้ากากอนามัย และกรอกเอกสารตามแบบ ๑, ๙ ให้ครบถ้วน และตามความเป็นจริง

(๓.๔) หากระหว่างการเดินทางพบผู้มีอาการป่วยหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าป่วย เช่น มีไข้ ไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ หรือหอบเหนื่อย ให้บุคคลดังกล่าวใส่หน้ากากอนามัยและให้นั่งแยกจากผู้อื่นให้มากที่สุด อย่างน้อย ๒ เมตรขึ้นไป

(๓.๕) ดำเนินการอื่นได้ตามมาตรฐานหรือตามที่องค์กรการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (International Civil Aviation Organization: ICAO) กำหนด

๑.๓ การดำเนินการตามข้อ ๑.๑ และ ๑.๒ ข้างต้น ให้ดำเนินการร่วมกันระหว่างกระทรวงการต่างประเทศ สำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒. มาตรการในการดำเนินการภายในราชอาณาจักร

๒.๑ มาตรการตรวจคัดกรอง (Entry screening) ณ ช่องทางเข้าออกระหว่างประเทศ ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) จัดให้พาหนะที่มาจากการท่องเที่ยวหรือเมืองท่าなおกราชอาณาจักรที่เป็นเขตติดโจรติดต่ออันตราย หรือพาหนะที่มาจากการท่องเที่ยวหรือเมืองท่าなおกราชอาณาจักรซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีการระบาดต่อเนื่อง (กรมควบคุมโรคประกาศไว้บนเว็บไซต์ของกรมควบคุมโรค โดยอ้างอิงจากรายงานขององค์การอนามัยโลก) จอดณ สถานที่ที่กำหนด

(๒) ตรวจคัดกรองอาการ (Entry Screening) ที่ประตูทางออก ตามหลักเกณฑ์และแนวทางที่กรมควบคุมโรคกำหนดโดยเครื่องครัด

(๓) ให้ผู้เดินทางทุกคนสแกน QR code หรือเข้าใช้ Link <https://bit.ly/2TRMoKv> เพื่อให้สามารถใช้ระบบรายงานตัวและติดตามอาการที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด จนครบระยะเวลาตามที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศหรือเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ดำเนินการหรือออกคำสั่งให้แยกกัก กักกัน หรือคุมไว้สังเกต แล้วแต่กรณี หรือในระหว่างที่อยู่ในประเทศไทย แล้วแต่ว่าระยะเวลาใดจะเร็วกว่ากัน

(๔) ให้จำแนกผู้เดินทางเป็น ๒ กลุ่ม โดยให้ดำเนินการดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ผู้เดินทางที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยพิจารณาจากการมีอาการเข้าเกณฑ์สอบสวนโรค (Patient under Investigation; PUI) ตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด ให้ส่งตัวบุคคลดังกล่าวไปยังสถานพยาบาลที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด เพื่อเข้ารับการตรวจรักษา รับการฉีดยาต้านไวรัส แยกกักหรือกักกันตามสมควรแก่กรณี

กลุ่มที่ ๒ ผู้เดินทางที่ไม่เป็นหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ให้มีแยกกลุ่มผู้เดินทางคนไทยและกลุ่มผู้เดินทางคนต่างด้าวเพื่อดำเนินการตามข้อ ๒.๒ ต่อไป (รายละเอียดการดำเนินการตามภาคผนวก ๑)

(๕) การดำเนินการตาม (๑) - (๔) ข้างต้น ให้ดำเนินการร่วมกันระหว่างกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง บริษัท ท่าอากาศยานไทย จำกัด (มหาชน) และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ มาตรการสำหรับผู้เดินทางที่ไม่เป็นหรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (กลุ่มที่ ๒) ให้ดำเนินการดังนี้ (รายละเอียดการดำเนินการตามภาคผนวก ๒)

(๑) กรณีผู้เดินทางที่มาจากการท่องเที่ยวหรือเมืองท่าなおกราชอาณาจักรซึ่งเป็นเขตติดโจรติดต่ออันตราย ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ พิจารณาดำเนินการหรือออกคำสั่งตามมาตรา ๔๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้กักกันบุคคลดังกล่าวไวณ สถานที่ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนด โดยให้พิจารณาเป็น ๒ กรณี คือ กรณีเป็นคนต่างด้าวให้กักกันณ ที่พักอาศัยหรือโรงแรมที่กำหนดไว้ กรณีเป็นคนไทย ให้กักกันณ ที่พำนักหรือที่พักอาศัยตามภูมิลำเนาของบุคคลนั้น เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วันจนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุ

อันควรสงสัย โดยห้ามบุคคลดังกล่าวออกจากสถานที่ที่กำหนดเด็ดขาด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน ควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ และตลอดระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวถูกกักกัน ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเฝ้าระวังมิให้บุคคลดังกล่าวออกจากสถานที่ที่กำหนดและติดตามอาการอย่างใกล้ชิด

(๖) กรณีผู้เดินทางที่มาจากท้องที่หรือเมืองท่านอื่นๆ จังหวัดที่มีการระบาดต่อเนื่อง (กรมควบคุมโรคประกาศไว้บนเว็บไซต์ของกรมควบคุมโรค โดยอ้างอิงจากรายงานขององค์กรอนามัยโลก) ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศแจ้งไปยังเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ เพื่อพิจารณาดำเนินการหรือออกคำสั่งตามมาตรา ๓๔ (๑) แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ให้บุคคลดังกล่าวถูกควบคุมไว้สังเกต เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน จนกว่าจะพัฒนาระยะติดต่อของโรคหรือสิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย โดยให้อยู่ในที่พำนักระหรือที่พักอาศัยของตนเอง และอาจอนุญาตให้ไปในบางสถานที่ที่จำเป็นได้ ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อโดยเคร่งครัด เช่น ใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลาที่ออกไปนอกที่พำนักระหรือที่พักอาศัย ไม่ใกล้ชิดหรือคุกคุกเล็กับผู้อื่น หรือมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงท้องที่ได้กำหนดไว้ ต้องสามารถแสดงตัวต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อได้ และตลอดระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวถูกควบคุมไว้สังเกต ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเฝ้าระวังมิให้บุคคลดังกล่าวไปในสถานที่ที่ไม่ได้รับอนุญาตและติดตามอาการอย่างใกล้ชิด

(๗) กรณีผู้เดินทางจากพื้นที่อื่นๆ ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ หลีกเลี่ยงที่ชุมชน และดูแลสุขภาพตนเอง

๒.๓ มาตรการสำหรับการดำเนินการในเขตพื้นที่จังหวัด/เขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร (รายละเอียดการดำเนินการตามภาคผนวก ๓)

(๑) การกำหนดสถานที่และการนำตัวผู้เดินทางจากซ่องทางเข้าออกระหว่างประเทศไปยังสถานที่ตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันกำหนด ให้ดำเนินการร่วมกันโดยกระทรวงมหาดไทย กระทรวงคมนาคม กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

(๒) ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้ตรวจสอบและติดตามอาการโดยให้มีการบันทึกข้อมูลในระบบรายงานการติดตามอาการบุคคลดังกล่าวทุกวัน และให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อและปฏิบัติตัวขณะที่ถูกกักกันตามที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่แนบมาพร้อมนี้โดยเคร่งครัด

(๓) กรณีพบผู้ไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนกฎหมาย ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๔ ตามสมควร แก่กรณี ตลอดจนให้พิจารณาดำเนินการหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้ดำเนินการอย่างเต็มที่ เพื่อมิให้มีการแพร่ของโรคเกิดขึ้นในพื้นที่

ภาคผนวก ๑

การจำแนกการคัดกรอง เพื่อแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต ผู้เดินทางเข้าประเทศไทย
จำแนกผู้เดินทางเข้าประเทศไทย แบ่งเป็น ๒ กลุ่มตามอาการป่วย ดังนี้

กลุ่มที่ ๑ ผู้เดินทางที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ โดยพิจารณาจากการมี
อาการเข้าเกณฑ์สอบสวนโรค (Patient under Investigation; PUI) ตามที่กรมควบคุมโรคกำหนด
(พิจารณาจากการมีอุณหภูมิร่างกายตั้งแต่ ๓๗.๕ องศาเซลเซียลขึ้นไป ร่วมกับอาการอย่างหนึ่งอย่างใด
 เช่น มีอาการไอ มีน้ำมูก เจ็บคอ หอบเหนื่อย) ให้ส่งตัวบุคคลดังกล่าวไปยังสถานพยาบาลที่กระทรวง
สาธารณสุขกำหนด เพื่อเข้ารับการตรวจ รักษา รับการซั่นสูตรทางการแพทย์ แยกกักหรือกักกัน
ตามสมควรแก่กรณี

กลุ่มที่ ๒ ผู้เดินทางที่ไม่เข้าเกณฑ์สอบสวนโรค (Patient under Investigation; PUI) แบ่งออกเป็น ๓ กลุ่ม ดังนี้

๑. ผู้เดินทางจากเขตติดโรคติดต่ออันตราย ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง ห้องที่นอกราชอาณาจักร
ที่เป็นเขตติดโรคติดต่ออันตราย กรณีโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ หรือโควิด ๑๙ (Coronavirus
Disease ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)) พ.ศ. ๒๕๖๓ ได้แก่ สาธารณรัฐเกาหลี (Republic of Korea) สาธารณรัฐ
ประชาชนจีน (People's Republic of China) รวมถึงเขตบริหารพิเศษมาเก๊า (Macao) และเขตบริหาร
พิเศษฮ่องกง (Hong Kong) สาธารณรัฐอิตาลี (Italian Republic) และสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน (Islamic
Republic of Iran)

ให้มีการกักกัน กำหนดเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๑๔ วันจนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรคหรือ
สิ้นสุดเหตุอันควรสงสัย โดยห้ามออกจากที่พำนักเด็ขาด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุม
โรคติดต่อในพื้นที่ และตลอดระยะเวลาที่บุคคลดังกล่าวถูกกักกัน ต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำแนะนำของ
เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่หรือ
ผู้ที่ได้รับมอบหมายเฝ้าระวังมิให้บุคคลดังกล่าวออกจากราคาที่พำนักและติดตามอาการอย่างใกล้ชิด แยกได้
๒ กรณี ดังนี้

กรณีที่ ๑ กรณีเป็นคนต่างด้าว ให้กักกัน ณ ที่พักอาศัยหรือโรงแรมที่กำหนดได้

กรณีที่ ๒ กรณีเป็นคนไทย ให้กักกัน ณ ที่พำนักหรือที่พักอาศัยตามภูมิลำเนาของบุคคลนั้น

๒. ผู้เดินทางจากพื้นที่ระบบต่อเนื่อง (ตามที่กรมควบคุมโรคประกาศบนเว็บไซด์) เช่น ข้อมูล ณ วันที่ ๑๐
มีนาคม ๒๕๖๓ ได้แก่ ไต้หวัน (Taiwan) สาธารณรัฐสิงคโปร์ (Republic of Singapore) 日本 (Japan)
สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี (Federal Republic of Germany) สาธารณรัฐฝรั่งเศส (French Republic)
และราชอาณาจักรสเปน (Kingdom of Spain)

ให้มีการคุมไว้สังเกต ณ ที่พักอาศัย โดยมีเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือผู้ได้รับมอบหมายใน
พื้นที่ ดำเนินการเฝ้าระวังและติดตามอาการ พร้อมสนับสนุนการดำเนินงานโดยหน่วยงานในระดับอำเภอ
และระดับตำบลทุกหน่วยงาน

๓. ผู้เดินทางจากพื้นที่อื่นๆ ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำในการหลีกเลี่ยงที่ชุมชน และดูแลสุขภาพตนเอง

ตาราง การกำหนดมาตรการดำเนินการในแต่ละประเภทผู้เดินทาง

ประเภทผู้เดินทาง	มาตรการ	สถานที่
๑. ผู้เดินทางมาจากห้องที่หรือเมืองท่านอกราชอาณาจักรที่เป็นเขตติดโกรดติดต่ออันตรายตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข	กักกันไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน อย่างเคร่งครัด	- คนต่างด้าว ให้กักกัน ณ ที่พักอาศัยหรือโรงแรม ที่กำหนดไว้ - คนไทย ให้กักกัน ณ ที่พำนักหรือที่พักอาศัยตามภูมิลำเนาของบุคคลนั้น
๒. ผู้เดินทางจากพื้นที่ที่มีการระบาดต่อเนื่อง (ตามที่กรมควบคุมโรคประกาศบนเว็บไซต์)	คุ้มครองสังเกตไม่น้อยกว่า ๑๔ วัน	อยู่ในที่พำนักของตนเอง อาจอนุญาตให้ไปในบางสถานที่ที่จำเป็นได้
๓. ผู้เดินทางจากพื้นที่อื่นๆ	ดูแลสุขภาพตามปกติ หลีกเลี่ยงที่แออัด	ไม่กำหนด

ภาคผนวก ๒

แนวทางการกักกันหรือคุ้มไว้สังเกตในสถานที่ควบคุมซึ่งเป็นที่พักอาศัย (Home Quarantine) กรณีที่เดินทางกลับจากพื้นที่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

การกักกันในที่พักอาศัยเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่บุคคลที่เดินทางมาจากประเทศที่มีการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งจัดว่าเป็นผู้ที่มีโอกาสติดเชื้อ ให้สามารถพักอาศัยในสถานที่ที่มีความคุ้นเคย พั้งยังเป็นการตัดโอกาสในการแพร่เชื้อรณิทติดโรมานา ประเด็นสำคัญของการกักกันในที่พักอาศัย คือ สร้างความเข้าใจให้กับผู้ที่ถูกกักกันถึงวัตถุประสงค์ของการกักกันคือ การเฝ้าระวังอาการป่วยให้มีการตรวจจับเร็วที่สุด และป้องกันการแพร่โรคไปสู่สมาชิกในครัวเรือนและบุคคลอื่น ทั้งยังสามารถรับบริการตรวจรักษาได้อย่างรวดเร็วในกรณีที่เจ็บป่วย ดังนั้น ผู้ถูกกักกันและสมาชิกในครัวเรือนต้องปฏิบัติตามแนวทางดังนี้

๑. การเตรียมการของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ดังนี้

- ๑) เตรียมอุปกรณ์ ได้แก่ แบบรายงานอาการ proto สบู หรือ แอลกอฮอล์เจล หน้ากากอนามัย เพื่อมอบให้ผู้ถูกกักกัน
- ๒) ประเมินสภาพบ้าน และเตรียมสิ่งแวดล้อมในบ้านของผู้ถูกกักกัน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะสามารถกักกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ถูกกักกันสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข เนื่องจากต้องกักกันอย่างน้อย ๑๔ วัน
- ๓) อธิบายวัตถุประสงค์ ความจำเป็นในการกักกัน ขั้นตอน การปฏิบัติตัวทั้งผู้ถูกกักกันและสมาชิกในบ้าน
- ๔) กำกับติดตามอาการ และบันทึกในรายงาน เป็นประจำทุกวัน
- ๕) ประสานการส่งต่ออย่างเหมาะสม กรณีผู้ถูกกักกันมีอาการป่วย ทั้งนี้ เจ้าพนักงานฯ ควรมีช่องทางให้ผู้ถูกกักกันและครอบครัวสามารถติดต่อขอข้อมูล ข้อเสนอแนะ หรือความช่วยเหลือต่างๆ ได้โดยสะดวก เช่น การติดต่อผ่านทางโทรศัพท์ (๒๕ ชั่วโมง) หรือช่องทางอื่นๆ

๒. การปฏิบัติตัวระหว่างการกักกัน คุ้มไว้สังเกต ณ ที่พักอาศัย ทั้งนี้มีเป้าหมาย คือ ป้องกันการแพร่เชื้อไปสู่คนในครอบครัวควบคุม ดังนี้

- ๑) ผู้ถูกกักกันต้องไม่ออกจากที่พักอาศัยเป็นเวลาอย่างน้อย ๑๔ วัน นับจากวันเดินทางมาจากพื้นที่ระบาด ซึ่งหมายความว่า ผู้ถูกกักกันจะต้องหยุดเรียน หยุดงาน และไม่เดินทางออกนอกบ้านเพื่อวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตาม
- ๒) รับประทานอาหารแยกจากผู้อื่น โดยใช้ภาชนะ ช้อนส้อม และแก้วน้ำส่วนตัว
- ๓) ไม่ใช้ช่องใช้ส่วนตัว เช่น ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว ร่วมกับผู้อื่น
- ๔) ล้างมือบ่อยๆ ด้วยน้ำและสบู่อย่างน้อย ๒๐ วินาที กรณีไม่มีน้ำและสบู่ ให้ลูบมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ ความเข้มข้นอย่างน้อย ๗๐%
- ๕) สวมหน้ากากอนามัย และอยู่ห่างจากคนอื่นๆ ในบ้านประมาณ ๑-๒ เมตร หรืออย่างน้อยหนึ่งช่วงแขน
- ๖) หลีกเลี่ยงการใกล้ชิด พูดคุยกับบุคคลอื่นในที่พักอาศัย โดยเฉพาะผู้สูงอายุ ผู้ป่วยโรคเรื้อรังต่างๆ
- ๗) การทิ้งหน้ากากอนามัย ใช้วิธีใส่ถุงพลาสติกและปิดปากถุงให้สนิทก่อนทิ้งลงในถังขยะที่มีฝาปิดมีดซีด และทำความสะอาดด้วยแอลกอฮอล์เจล หรือน้ำและสบู่ทันที

- ๔) ปิดปากจมูกด้วยกระดาษทิชชูทุกครั้งที่ไอจาม โดยปิดถึงคาง แล้วทิ้งทิชชูลงในถุงพลาสติกและปิดปาก ถุงให้สนิทก่อนทิ้ง หรือ ใช้แขนเสื้อปิดปากจมูกเมื่อไอหรือจาม และทำความสะอาดมือด้วยแอลกอฮอล์เจล หรือน้ำและสบู่ทันที
- ๕) ทำความสะอาดบริเวณที่ผู้เดินทางพัก เช่น เตียง โดย บริเวณของใช้รอบๆ ตัว รวมถึงห้องน้ำ ด้วยน้ำยาฟอกขาว ๕% โซเดียมไฮโปคลอไรต์ (น้ำยาฟอกขาว ๑ ส่วนต่อน้ำสะอาด ๙๙ ส่วน)
- ๖) ทำความสะอาดเสื้อผ้า ผ้าปูเตียง ผ้าขนหนู ฯลฯ ด้วยสบู่หรือผงซักฟอกธรรมดาและน้ำ หรือซักผ้า ด้วยน้ำร้อนที่อุณหภูมิน้ำ ๗๐-๘๐ °C

๓. วิธีการเฝ้าระวังอาการป่วยระหว่างการกักกัน คุณไว้วังเกด ณ ที่พักอาศัย และแนวทางปฏิบัติ

- ๑) ให้ผู้ถูกกักกันสังเกตอาการของตนเอง ดังนี้
 - สังเกตอาการไข้ ไอ มีน้ำมูก หรือหายใจลำบาก
 - วัดอุณหภูมิร่างกายทุกวัน
 - บันทึกในรายงาน (เอกสาร หรือทางเว็บไซต์ ขึ้นอยู่กับข้อตกลงที่ทำไว้) เป็นประจำทุกวัน <https://203.157.41.145/CTCOVID/>
- ๒) หากพบอาการข้อใดข้อหนึ่ง หรือ อุณหภูมิร่างกายตั้งแต่ ๓๗.๕ องศาเซลเซียสขึ้นไป ให้แจ้ง เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ หรือหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ทันที เพื่อให้การดูแลรักษา ตามความเหมาะสมสมต่อไป
- ๓) เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหรือหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ ติดตามอาการผู้ถูกกักกันในตอนเช้า ของทุกวัน และบันทึกรายงาน รวมทั้งติดต่อประสานงานการส่งต่อกรณีพบว่ามีอาการป่วย

๔. การปฏิบัติตัวของผู้อยู่อาศัยร่วมบ้าน และการทำลายเชื้อในสิ่งแวดล้อมในบ้าน

- ๑) ทุกคนในบ้านควรล้างมือบ่อยครั้งที่สุด เพื่อลดการรับและแพร่เชื้อ โดยใช้น้ำและสบู่อย่างน้อย ๒๐ วินาที กรณีมีน้ำและสบู่ ให้ลูบมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ความเข้มข้นอย่างน้อย ๗๐%
- ๒) เฝ้าระวังอาการเจ็บป่วยของผู้สัมผัสใกล้ชิดหรือสมาชิกในบ้าน ภายในระยะเวลา ๑๔ วัน หลังสัมผัส ผู้ถูกกักกัน
- ๓) ควรอนแยกห้องกับผู้ถูกกักกัน
- ๔) กรณีหลีกเลี่ยงการรับประทานอาหารร่วมกันไม่ได้ ให้แยกสำรับ และนั่งห่างกันไม่น้อยกว่า ๑ เมตร
- ๕) ไม่ใช้ของใช้ส่วนตัว เช่น ผ้าเช็ดหน้า ผ้าเช็ดตัว แก้วน้ำ หลอดดูดน้ำ ร่วมกับผู้ถูกกักกัน
- ๖) หลีกเลี่ยงการใกล้ชิดในระยะ ๑ เมตร
- ๗) ทำความสะอาดบริเวณรอบที่พักของผู้ถูกกักกัน เช่น เตียง โดย บริเวณของใช้รอบๆ ตัว รวมถึงห้องน้ำ ด้วยน้ำยาฟอกขาว ๕% โซเดียมไฮโปคลอไรต์ (น้ำยาฟอกขาว ๑ ส่วนต่อน้ำสะอาด ๙๙ ส่วน)
- ๘) ทำความสะอาดเสื้อผ้า ผ้าปูเตียง ผ้าขนหนู ฯลฯ ด้วยสบู่หรือผงซักฟอกธรรมดาและน้ำ หรือซักผ้า ด้วยน้ำร้อนที่อุณหภูมิน้ำ ๗๐-๘๐ °C
- ๙) หากมีเจ้าหน้าที่ทำความสะอาดห้องพักของผู้ถูกกักกัน เช่น แม่บ้าน ควรใส่ชุดป้องกันร่างกาย ได้แก่ หน้ากากอนามัย หมากคลุมผม แวนตากันลม ถุงมือยาง รองเท้าบูท และผ้ากันเปื้อนพลาสติก

ภาคผนวก ๓

มาตรการคัดกรอง แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต ผู้เดินทางเข้าประเทศไทย ระดับพื้นที่

๑. การบริหารจัดการโดยใช้กลไกคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ดังนี้

- ๑.๑. จัดประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด เพื่อเตรียมการรองรับการแยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต
- ๑.๒. จัดทำคำสั่งทีมดำเนินการคัดกรอง แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต
 - ๑.๒.๑. ระดับอำเภอ โดยมีนายอำเภอเป็นประธาน และสารวัตสุขอำเภอเป็นเลขานุการ
 - ๑.๒.๒. ระดับตำบล โดยนายกเทศมนตรี หรือ นายกอบต. หรือกำนันเป็นประธาน เจ้าหน้าที่ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล เป็นเลขานุการ โดยมี อสม. ผู้ใหญ่บ้านเป็นกรรมการ
 - ๑.๒.๓. จัดทำระบบรายงานคัดกรอง แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกตจากพื้นที่ นาระดับจังหวัด เพื่อร่วมให้ส่วนกลางตามแนวทาง
- ๑.๓. จัดทำแผนเผชิญเหตุ COVID-19 ระดับจังหวัด และระดับอำเภอ

๒. จัดทำแผนปฏิบัติการค้นหาคัดกรอง แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต ระดับอำเภอ / ตำบล / หมู่บ้าน ดังนี้

- ๒.๑. จัดทีมค้นหาคัดกรอง โดยจัดตั้งทีมอาสา COVID-19 ระดับอำเภอและหมู่บ้าน
- ๒.๒ จัดทำฐานข้อมูลผู้เข้าข่ายสงสัย ผู้สัมผัสโรค COVID-19
- ๒.๓ จัดระบบรายงานข้อมูลให้ทีม CDCU และกรณีมีการส่งต่อผู้ป่วยไปโรงพยาบาลให้แจ้ง ผ่าน ๑๖๐๙ เมื่อมีอาการป่วย
- ๒.๔ จัดเตรียมแนวทางการดำเนินงาน (สถานที่ การบริหารจัดการ) กรณีผู้เดินทางมาจากพื้นที่ เขตติดโรค/พื้นที่ระบาดใกล้ชิดในพื้นที่เสี่ยง หรือมีการแยกกัก กรณีเป็นผู้ป่วย